

Błyszcza krople rosy
Mruczy zdrój po błoni
Ukryta we wrzosa
Gdzieś jałówka dzwoni
Piękną, miłą błonią
Leci wzrok wesoło
Wkoło kwiaty wonią
Kwitną gaje wkoło

Paś się, błakaj, trzodko
Ja pod skałą siędę
Piosnkę lubą, słodką
Śpiewać sobie będę

Ustroń miła, cicha
Jakiś żal w pamięci
Czegoś serce wzdycha
W oku łza się kręci
Łza wybiegła z oka
Ze mną strumyk śpiewa
Do mnie się z wysoka
Skowronek odzywa

Lot rozwija chyży
Ledwo widny oku
Coraz wyżej, wyżej
Zginął już w obłoku

Nad pola, nad niwy
Jeszcze piosnkę głosi
I ziemi śpiew tkliwy
Do niebios zanosí
Ziemi śpiew aż do niebios zanosí
Do niebios, do niebios zanosí